

A LÁZADÁS

Függelék {1T 355}

Nemzetünk ijesztő állapota mély alázatra szólítja Isten népét. Az egyetlen, a legfőbb kérdés, melynek mindnyájunk gondolatait le kell kötnie, vajon készen állok-e Isten napjára? Helytálló-e az előttünk levő próbán? {1T 355.1}

Láttaim, hogy Isten vizsgálja és próbálja népét. Mint aranyat, addig finomítja őket, míg ki nem ég belőlük a salak, mígnem bennük tükröződik a képmása. Most nem él bennük az igénytelenség, lemondás lelkülete. Nem szívesen viselik el a nehézségeket. Nem szívesen szenvednek az igazságért, noha Isten mindezt elvárja tőlük. Nem mondanak le akaratukról. Nem szentelik magukat teljesen Istennek. Nem lelik legnagyobb örömeiket akaratának teljesítésében. A lelkészekből és a gyülekezet tagjaiból hiányzik a lelkiség és a valódi istenfélelem. Az Úr mindent meg fog rendíteni, ami megrendíthető. Isten a legmegpróbáltatóbb helyzetekbe fogja vinni népét. Mindenkinek megalapozva, meggyökeresedve, és beleágyazva kell lennie az igazságba, különben kétségkívül elbuknak. Ha Isten ihlető jelenlétével megnyugtatja és táplálja lelküket, akkor ki fognak tartani, még ha sötét és tövises is az út. Mert a sötétség hamar elmúlik és az igazi világosság fog ragyogni örökre. Felhívták figyelmemet Ésaías 58, 59:1-15, s Jeremiás 14:10-12-ben olvasható szövegekre, mint nemzetünk jelen állapotának leírására. Nemzetünk fiai elhagyták s elfeledték Istent. Más isteneket választottak, és a maguk romlott útjait követték, míg Isten el nem fordult tőlük. A föld lakosai letiporják Isten törvényét és megtörik örök szövetségét. {1T 355.2}

Megmutatták nekem, hogy népünk körében mekkora izgalmat keltett a Szemle Nemzet című cikke. Némelyek így értelmezik, mások másképp. Eltorzítják a világos megállapításokat, és olyan értelmet tulajdonítanak nekik, ami az írónak nem volt szándéka. A legjobb világosságot nyújtotta, mellyel akkor rendelkezett. Szükség volt szólni az ügyről. Sokan kezdtek felfigyelni a szombattartókra, mert úgy látszott, mintha nem nagyon érdekelné őket a háború, és nem jelentkeztek önkéntesnek. Némelyik helységben a lázadás pártolónak tartották őket. Ideje volt kifejezni őszinte nézeteinket a rabszolgaságról és a lázadásról. Szükség volt bölcs lépést tennünk, hogy elhárítsuk a szombattartók ellen támadó gyanút. Legyünk nagyon körültekintők. „Amennyiben rajtatok áll, éljetez minden emberrel békeességben.” Engedelmeskedhetünk ennek az intésnek anélkül, hogy hitünk elvei közül egyet is fel kellene áldoznunk. Sátán és serege harcban áll a parancsolattartókkal, és törekedni fog nehéz helyzetekbe hozni őket. Nem kellene az előrelátás hiánya miatt ide juttatnunk magunkat. {1T 356.1}

Megmutatták nekem, hogy némelyek nagyon meggondolatlanul viselkedtek az említett cikkel kapcsolatban. Nem mindenben egyezett véleményeikkel, és ahelyett, hogy nyugodtan mérlegelnék, és minden oldaláról megvizsgálták volna az ügyet, izgatottak lettek és lázba jöttek. Volt, aki tollat ragadott, és elhamarkodva tarthatatlan következtetéseket vont le. Mások következtelenül és ésszerűtlenül viselkedtek. Azt tették, amire Sátán mindig is tüzezi őket; kifejezték lázongó gondolataikat. {1T 356.2}

Iowa államban nagyon messzire menve vakbuzgóságba torkolltak. A lelkendezést és a vakbuzgóságot összetévesztették a lelkiismeretlenséggel. Ahelyett, hogy az okosság és józan ész vezetése alá álltak volna, hagyták, hogy indulataik elragadják őket. Készen állnak hitükért vértanúvá válni. Istenhez vezették-e őket indulataik? Vagy nagyobb alázatra Isten előtt? Rávezette-e őket, hogy jobban bízzanak hatalmában, hogy kivezesse őket a nehéz helyzetből, amelybe kerülhetnek? Nem. Ahelyett, hogy a menny Istenéhez fordulnának kéréseikkel, s kizárólag az ő hatalmára hagyatkoztak volna, kérelmet terjesztettek az országgyűlés elé, s az visszautasította őket. Közszemlére tették gyöngeségüket, és feltárták hitük hiányát. Ez csak arra volt jó, hogy a különös csoportot – a szombattartókat – a figyelem központjába helyezze, és védtelenül hagyja, hogy ellenségeik nehéz helyzetbe hozzák őket. Sokan készek voltak gáncsoskodni, s bármit kifogásolni, amit mondunk. {1T 356.3}

Mások értelmesebbek voltak eme igen nehéz időkben, előítélet mentesen gondolkodnak, s kertelés nélkül megmondják, mi a teendő. Láttam, hogy akik oly határozottan hangoskodtak a bevonulás megtagadásáról, nem tudják, miről beszélnek. Ha tényleg behívnák őket katonának, és nem vonulnának be, s börtönnel, kínzással vagy halállal fenyegetnék őket, rájönnek, hogy nem készültek fel ilyen szorult helyzetre. Nem tudnák elviselni hitük próbáját. Amit hitnek képzeltek, vakbuzgó elbizakodottság csupán. {1T 357.1}

Azok beszélnek a legkevesebbet, akik a legfelkészültebbek lennének feláldozni, ha kell, inkább életüket is; mintsem olyan helyzetbe kerüljenek, ahol nem tudnának engedelmessé válni Istennek. Ezek nem verik a mellüket. Mélyen gondolkodnak, sokat elmélyednek, és buzgó imájuk száll az égre, hogy bölcsen viselkedjenek, és kegyelemért a türéshez. Akik azt gondolják, hogy Isten félelmében, lelkiismeretük szerint nem vehetnek részt a háborúban, azok igen csöndesek lesznek, s ha vallatják őket, csupán azt fogják mondani, amit a vizsgáló bíró kérdésére kénytelenek válaszolni, majd értésére adnák, hogy nem rokonszenveznek a lázadással. {1T 357.2}

Akadnak a szombattartók közt rabszolgatartókkal rokonszenvezők. Mikor elfogadták az igazságot, nem fordítottak hátat valamennyi tévedésüknek, mint kellett volna. Mélyebbet kell inniük az igazság tisztító forrásából. Némelyek magukkal hozták előbbi politikai előítéleteket, melyek nem állnak összhangban az igazság elveivel. Azt tartják, hogy a rabszolga urának tulajdona, és nem kellene azt elvenni tőle. Állatállománynak tartják a rabszolgákat, s azt mondják, hogy a tulajdonos ugyanolyan megrövidítése, ha elveszik őket, mintha jószágait vennék el. Megmutatták nekem, hogy nem számít, mennyit fizetett a rabszolgatartó az emberek testéért és lelkéért. Isten nem ad jogcímet emberek birtoklásához, s nincs joga magának tartani őket. Krisztus az egész emberi családot halt meg, akár fehér, akár fekete. Isten szabad erkölcsi lénynek teremtette az embert, ha fehér, ha fekete. A rabszolgaság letiporja ezt; megengedi, hogy ember olyan hatalmat gyakoroljon embertársán, melyet Isten nem adott neki, és ami csakis Isten joga. A rabszolgatartó vállalni meri Isten felelősségét rabszolgája fölött, s ezért neki kell elszámolnia a rabszolga fölött gyakorolt hatalommal. A szívek Istenéi. Teremtőjük az egyedüli uruk, s akik meg merik láncolni a rabszolga testét-lelkét, akik állati elaljasodásban merik tartani őket, azok majd elnyerik büntetésüket. Isten haragja alszik, de, majd ha felébred, könyörület nélkül fogja kitölteni. {1T 358.1}

Némelyek annyira meggondolatlanok, hogy hangot adtak rabszolgatartást támogató elveiknek. Elveiknek, amelyek nem a mennyben születtek, hanem Sátán birodalmában. Amit ezek a nyugtalan lelkek beszélnek és tesznek, szégyent hoz Isten ügyére. Ide másolom az A. testvérhez írt levelet. {1T 358.2}

„Az Úr megmutatott nekem néhány dolgot felőled. Láttam, hogy megcsalod magadat. Istenkáromlásra adtál alkalmat hitünk ellenségeinek, és szégyent hoztál a szombattartókra. Meggondolatlansággal bezártad némelyek fülét, akik meghallgatták volna az igazságot. Láttam, hogy okosnak kell lennünk, mint a kígyók, és szelídnek, mint a galambok. Nem derült ki rólad se a kígyó okossága, se a galamb szelídsége. {1T 359.1}

Sátán volt az első lázadó vezér. Isten most bünteti északot, mert oly sokáig eltűrték a rabszolgaság átkozott bűnét. Mert a menny szemében ez a legsötétebb bűn. Isten nem tart déllel, s végül is ijesztően megbünteti őket. Sátán a bujtogatója minden lázadásnak. Láttam, A. testvér, hogy megengeded politikai elveidnek, hogy elpusztítsák ítélőképességedet, és az igazság iránti szeretetedet. Kívájják szívedből az igaz istenfélelmet. Sohasem láttad helyes megvilágításban a rabszolgatartást, és nézeteid a Sátán és serege által felkavart lázadás oldalára vezettek. Rabszolgaságról alkotott nézeteid összeegyeztethetetlenek a szent és fontos jelen igazságokkal. Vagy nézeteidet, vagy az igazságot kell feladnod. Nem élhet mindkettő egyazon szívben, mert harcban állnak egymással. {1T 359.2}

Sátán kavart téged. Nem hagy nyugton, míg ki nem fejezed a sötétség hatalmához húzó gondolataidat, és így erősítetted a gonosz kezét, akit pedig az Úr megátkozott. A rossz oldalon vetted be tekintélyedet azokkal, akiknek élete töviseket ültet, és nyomorúságot palántál mások számára. Láttam, hogy lealjasult csoport oldalán vetted latba tekintélyedet; Istentől elhagyott csoport oldalán, és a szent angyalok undorodva menekülnek tőled. Láttam, hogy teljesen megcsalnak téged. Ha követted volna a fényt, melyben Isten részesített; ha engedelmessé válnál testvéreid tanításainak, ha megfogadtad volna azokat, te is, az igazság becses ügye is megmenekült volna a gyalázkodástól. De a nagy világosság ellenére, nyilvánosan szellőztetted gondolataidat. Ha jóvá nem teszed, amit elkövettél, Isten népének kötelességévé válik nyilvánosan megvonni tőled szeretetüket és közösségüket, hogy megóvjuk a jó hatást, melyet népünknek tennie kell. Tegyük közhírré, hogy nincsenek közöttünk ilyenek, és nem vagyunk hajlandók velük egy egyházhoz tartozni. {1T 359.3}

Elvesztetted az igazság megszentelő hatását. Megszakadt kapcsolatod a mennyi sereggel. Az első nagy lázadóval léptél szövetségre, s Isten haragja ellened támad, mert szent ügyét szégyen éri, és az igazság utálatossá válik a hitetlenek előtt. Szomorúságot hoztál Isten népére, megvetted földi követeinek tanácsát,

akik Istennel együttműködnek, és Krisztus helyett kérlelik az embereket, hogy béküljenek meg Istennel. {1T 360.1}

Láttam, hogy népünk nem lehet túl elővigyázatos, hogy milyen hatást kelt. Örködnünk kell minden szavunk fölött. Mikor szavunkkal vagy tettünkkel az ellenség csatamezejére helyezkedünk, elűzzük magunktól a szent angyalokat, és a gonosz angyalok tömegeit bátorítjuk és vonzzuk magunk köré. Te ezt teszed, A. testvér, és meggondolatlan, önfejű eljárásod miatt a hitetlenek gyanakodva néznek a környéken élő valamennyi szombattartóra. Az Úr közölte, hogy a következő szavak vonatkoznak Isten szolgálóira: »Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket megvet, engem vet meg, és aki engem vet meg, azt veti meg, aki engem elküldött.« Segítsen Isten, megcsalt fivérem, hogy úgy lásd magadat, amint vagy, és hogy rokonszenved a testülettel tartson.” {1T 360.2}

A mi országunk nem e világból való. Várjuk Urunkat, hogy eljőjön a földre, véget vessen minden hatalomnak s tekintélynek, s felállítsa örök országát. A földi hatalmak meg fognak rendülni. Nem kell, és nem szabad elvárunk, hogy a föld nemzetei közt egység uralkodjék. Nabukodonozor szobrának lábujjai jelképezik jelen állapotunkat. Megosztott állapot ez, és törekeny anyagból való, mely nem tapad össze. A jövődőlés tudunkra adja, hogy Isten nagy napja közvetlen előttünk áll, és igen siet. {1T 360.3}

Láttam, hogy mindig is kötelességünk engedelmessé válni országunk törvényeinek, ha nem ellenkeznek a magasabb törvénnyel, melyet Isten mondott el a Sinairól, majd vésett ujjával kőbe. „Törvényemet az ő belsejükbe helyezem, és az ő szívébe írom be, és Istenükké leszek, ők pedig népemmé lesznek.” Aki szívében írva áll Isten törvénye, inkább Istennek, mint embereknek engedelmessé válik, s inkább engedetlen minden ember iránt, mintsem eltérjen Isten legkisebb parancsolatától. Isten népe, akiket az igazság ihlete tanít, s a tiszta lelkiismeret vezet, hogy éljék Isten minden szavát, azok az ő törvényét fogadják el egyetlen tekintélyként, melyet elismerhetnek, s melynek engedelmeskedhetnek. Isten törvényének bölcsessége és tekintélye a legnagyobb. {1T 361.1}

Az Úr megmutatta, hogy Isten népe – Isten különleges kincse – nem vehet részt ebben az összekuszált háborúban, mivel szemben áll hitük valamennyi elvével. A hadseregben nem tudnak engedelmeskedni az igazságnak, és tisztjeik parancsainak sem. Szüntelenül erőszakot kellene venniük lelkiismeretükön. A világi emberek világi elveket követnek. Más elveket nem tudnak értékelni. Világi álláspont és közvélemény alkotják a tettek elveit, mely uralja, és ez készíti őket a helyes viselkedés bizonyos formájára. Isten népét azonban nem kormányozhatják ezek az indítékok. Belsőjükbe írott Isten szavai és parancsai lélek és élet, és ezekben erő rejlik, mely engedelmissé és kötelességtudóvá tesz. Minden igazságos és jó törvénynek az Úr tíz parancsa az alapja. Akik szeretik Isten törvényét, alkalmazkodni fognak az ország összes jó törvényéhez. De ha a kormányok követelményei ellenkeznek Isten törvényével, az egyetlen feleletre váró kérdés ez: Istennek engedelmeskedjünk, vagy embereknek? {1T 361.2}

A mennyei alkotmány és törvények elleni hosszantartó és fokozatos lázadás miatt a sötétség és halál gyászos szemfedője terül a földre. A föld nyög a felhalmozódott bűntudat alatt, és mindenfelé haldokló halandók kénytelenek átélni a boldogtalanságot, mely az istentelenség fizetésének a része. Láttam, hogy furfanggal és csalással emberek valósítják meg Sátán szándékait, s nem régiben rémes csapást mértek. Igazán elmondhatjuk: „Eltávozott a jogosság, és az igazság messze áll, mivel elesett a hűség az utcán, és az egyenesség nem juthat be... és aki a gonoszt kerüli, prédává lesz.” A szabad államok némelyikében az erkölcs színvonala egyre süllyed. Elfajult étvágyú és romlott életű embereknek alkalma nyílik most a diadalra. Olyan kormányzókat választanak maguknak, kiknek elvei lealacsonyítók, akik nem vetnek gátat a gonosznak, és nem tartják féken az emberek elfajult étvágyát, hanem szabad utat engednek nekik. Ha csak azok szenvednék meg a dolgot, akik azt választják, hogy folyékony mérge ivásával állatokhoz váljanak hasonlónak; ha egyedül ők ennék tetteik gyümölcsét, a rossz nem lenne oly óriási. Ámde sokaknak hihetetlen szenvedésen kell átmenni mások bűne miatt. Feleségeknek és gyermekeknek, noha ártatlanok, az utolsó csöppig ki kell inniük a keserű poharat. {1T 362.1}

Isten kegyelme híjával az emberek szeretnek rosszat tenni. A sötétben járnak, és nincs önuralmuk. Szabad folyást engednek szenvedélyeiknek és étvágyaiknak, míg el nem veszítik összes jobb érzéseiket, és csak állati szenvedélyek uralkodnak rajtuk. Ezeknek az embereknek érezniük kell a magasabb ellenőrző hatalmat, mely

engedelmességre kényszeríti őket. Ha a kormányok nem gyakorolják hatalmukat, hogy megrémítsék a gonosztevőt, az állatok színvonalára fognak süllyedni. A világ egyre romlottabbá válik. {1T 362.2}

A legutóbbi választáson sokaknak bekötötték a szemét, és igen félrevezettek. Arra használták szavazatukat, hogy olyan embereket juttassanak hatalomra, akik összeszűrik a levet a gonosszal; akik közönyösen tekintenek a bajok és szomorúság áradatára, akiknek romlottak az elvei; akik a délrel rokonszenveznek, és jelenlegi állapotában szeretnék megőrizni a rabszolgaságot. {1T 363.1}

Olyanok töltik be az északi hadsereg némely felelős állását, akik szívük mélyén lázadók, akik nem becsülik többre a katonák életét a kutyák életénél. Közönyösen nézik, hogy a katonák ezrei sebesülnek, válnak nyomorékká, s halnak meg. A déli hadsereg tisztjei állandóan értesüléseket kapnak az északiak terveiről. Az északi tisztek is kaptak pontos értesüléseket a lázadók csapatmozdulatairól és közeledéséről, de figyelmen kívül hagyták, lenézték, mert az értesülés a feketéktől jött. Mivel a Szövetség erői nem készültek fel támadásra, meglepték, és csaknem szétzúzták őket, vagy ami ugyanolyan rossz, sok katonát foglyul ejtettek, hogy a halálnál rosszabb sorsuk legyen. {1T 363.2}

Ha az északi seregben egység uralkodna, a lázadás rövidesen véget érne. A lázadók tudják, hogy az északi seregben sokan velük éreznek. A történelem lapjai egyre sötétebbek lesznek. Félrevezetik a megbízható férfiakat, akik nem szeretik a lázadást, vagy ami okozta, a rabszolgatartást. Tekintélyük olyanokat segített hatalomra, akiknek elveit ellenzik. {1T 363.3}

Minden készülődik az Isten nagy napjára. Az idő még tartani fog kis ideig, míg a föld lakosai betöltik gonoszságuk poharát, és akkor Isten haragja, mely oly soká szunnyadt, felébred, és a világosságnak ez a földje inni fog színtiszta haragjának poharából. Isten pusztító hatalma bejárja a földet, hogy támadjon és romboljon. A föld lakosaira kard, éhínség és járványok várnak. {1T 363.4}

Nagyon sok hatalmas férfi, tábornokok és tisztek, a szellemektől kapott utasításoknak megfelelően cselekszenek. Ördögök, akik halott harcosoknak és képzett tábornokoknak adják ki magukat, érintkeznek hatalmon levő férfiakkal, és ellenőrzik számos lépésüket. Egyik tábornok ezektől a szellemektől kapja utasításait, és azok a siker élményével kecsegtetik. Másik tábornokunk is kap utasításokat, de nagyon másfélét, mint az előbbi. Akik követik ezeket a tanácsolat, azok olykor győznek, de többnyire vereséget szenvednek. {1T 363.5}

A szellemek olykor előre megmondják e vezetőknél az előttük álló csata eseményeit, és azok nevét, akik el fognak esni a harcban. Amit a szellemek előre megmondtak, olykor be is következik, és ez megerősíti a szellem-megnyilvánulásokban hívők hitét. Néha kiderül, hogy téves volt az értesítés, de a csábító lelkek magyarázattal állnak elő, amit az emberek el is fogadnak. A félrevezetés oly alapos, hogy sokan nem ismerik fel a hazug szellemeket, melyek biztos pusztulásba vezetik őket. {1T 364.1}

A nagy lázadó vezérlő tábornok - Sátán - jól ismeri e háború eseményeit. Ő utasítja angyalait, hogy öltsek magukra elhalt tábornokok alakját, utánozzák modorukat, vegyék fel sajátos jellemvonásaikat. A hadsereg néhány vezetője igazán el is hiszi, hogy barátaik, meghalt vitézek, a függetlenségi háború vezetői irányítják őket. Ha nem állnának a legerősebb bűvölő csalás hatása alatt, eszükbe jutna, hogy az állítólag mennyben levő harcosok nem voltak jó és sikeres tábornokok, vagy elfelejtették híres földi tudásukat. {1T 364.2}

Ahelyett, hogy e háború vezetői Izráel Istenében bíznának, és utasítanák hadaikat, hogy csakis abban bízzanak, aki egyedül tudja megszabadítani őket ellenségeiktől, többségük az ördögök fejedelménél kérdezősködik, és benne bíznek. 5Mózes 32:16, 22. Az angyal így szólt: „Hogyan virágoztathatná fel Isten az ilyen népet? Ha rá tekintené, ha benne bíznának, ha legalább olyan helyre jönnének, ahol segíteni tud rajtuk, saját dicsősége szerint, akkor szívesen megtenné.” {1T 364.3}

Láttam, hogy Isten nem adná az északi hadakat teljesen a lázadók kezébe, hogy a lázadó seregek teljesen elpusztítsák őket. 5Mózes 32:26-30-hoz irányítottak: „Mondom: Elfúvom őket, eltörlöm emlékezetüket az emberek közül. Ha nem tartanék az ellenség bosszantásától, hogy szorongatóik a dolgot félremagyarázzák és hogy ezt mondják: A mi kezünk a hatalmas, és nem az Úr cselekedte mind ezt! Mert tanács vesztett nép ez, és

nincs bennük értelem. Vajha eszesek volnának, megértenék ezt, meggondolnák, hogy mi lesz az ő végük. Miképpen kergethetne egy ezret, és kettő hogyan űzhetne tízezret, ha az ő Kősziklájuk el nem adja őket és ha az Úr kézbe nem adja őket?" {1T 365.1}

Vannak a hadseregben teljesen megbízható tábornokok, akik igyekeznek mindent megtenni, hogy véget vessenek a véres lázadásnak és természetellenes háborúnak. De a legtöbb tisztnek és vezetőnek megvan a maga önző szándéka, amit szolgálnak. Mindegyikük nyereséget remél magának, és sok igaz, teljes szívvel harcoló katona félénk és csüggedt lesz. Nemesen megteszik a magukét, mikor az ellenséggel küzdenek, tisztjeik azonban állatiasan bánnak velük. A katonák között vannak nemes gondolkodású és önálló lelki életű férfiak. Nem szoktak hozzá, hogy ily elaljasodott emberekkel keveredjenek, mint a háború hoz össze, sem, hogy zsarnokoskodjanak, jogtalanul bánjanak velük, és baromként kezeljék őket. Nagyon nehezükre esik mindezt elviselni. Sok tisztnek állati szenvedélyei vannak, és mikor parancsnokságot, kedvező alkalmat is kapnak, hogy kiéljék állati természetüket, zsarnokoskodnak beosztottjaikkal, ahogyan a déli rabszolgatartók zsarnokoskodnak rabszolgáikkal. Ezek a dolgok nehezítik a hadseregbe toborozást. {1T 365.2}

Némely esetben, mikor a tábornokok a legtüzesebb csatát vívják, ahol katonák hullottak, mint a legyek, ha időben utánpótlás érkezett volna, győzelmet arathattak volna. A többi tábornok azonban nem törődött azzal, hogy hányan halnak meg. Ahelyett, hogy a küzdők segítségére siettek volna – mintha azonos lenne az érdekük – visszatartották a szükséges segítséget. Attól féltek, hogy az ellenség visszaveréséért tábornoktársaiké lenne a dicsőség. Féltékenységük miatt még örültek is, ha az ellenség kerekedett felül, és elűzte a Szövetség katonáit. A déliek lelkülete ördögi ebben a lázadásban, de az északiak sem tiszták. Sokan féltékenykednek. Attól félnek hogy másoké lesz a dicsőség, és magasabbra emelkednek, mint ők. Jaj, hány ezer életet áldoztak fel emiatt! Más nemzetek, ha hadat viselnek, egyetlen cél vezet ők. Önzetlen lelkesedéssel törekednek győzni, vagy meghalni. A függetlenségi háború katonái egyesült erővel, lelkesen harcoltak, így vívták ki az önállóságot. De a katonák most nem ember módra, hanem ördögként viselkednek. {1T 366.1}

Sátán, angyalain át, tisztekkal lépett érintkezésbe, akik, ha magukra hagyják őket, nyugodt, számító emberek. Most azonban szélnek eresztették okosságukat, s e hazug szellemek igen nehéz helyzetekbe hozták őket, ahol félelmetes mézárulás és vérfürdő közepette visszaverték őket. Ő sátáni fölsége szereti látni, ha úgy tarolnak le szegény katonákat, mint a füvet. Láttam, hogy a lázadók gyakran voltak oly helyzetben, ahol minden különösebb nehézség nélkül le lehetett volna verni őket. De az északi tábornokokat szellemekkel való érintkezés vezette, s annyira megvakította őket, hogy a lázadók kisiklottak kezükből, s némely tábornok inkább hagyja, hogy elmeneküljenek, mint leverje őket. Jobban törődnek a rabszolgaság dédelgetett intézményével, mint a nemzet jólétével. Többek között ezek az okai, amiért ez a háború annyira elhúzódik. {1T 366.2}

Mikor tábornokaink értesítik Washington hadaink mozdulatairól, csaknem ugyanaz a következmény, mintha egyenesen a lázadó erőknek táviratoznák meg. A szövetséges hatóságok legfőbb körében akadnak lázadókhöz húzók. Ez egyetlen más háborúra sem hasonlít. A gondolkodás és tettek egységének nagy hiánya miatt sötét és csüggesztő a helyzet. Sok katona lerázta a fegyelmet; az elaljasodás ijesztő mélységéig süllyedt. Hogyan járhatna Isten ilyen züllött sereggel? Hogyan győzhetné le az ellenséget, és hogyan vezethetné őket győzelemre, hogy Isten dicsőségére válják? Egyenletlenség és dicsvágy uralkodik, míg a szegény katonák ezrével halnak meg a csatateren, vagy sebeikben, az időjárás viszontagságaitól és nélkülözéstől. {1T 367.1}

Ez a háború egyedülálló, ugyanakkor a legborzasztóbb, legleverőbb küzdelem. A többi nemzet undorral, iszonyattal nézi mind észak, mind dél seregeinek tetteit. Látják az eltökélt igyekezetet a háború elnyújtására, az emberélet és a pénz hallatlan pazarlását, és hogy nem mutatkozik kézzelfogható eredmény. Olyan versengésnek tűnik ez előttük, hogy ki tud több embert megölni. Fel vannak háborodva rajtuk. {1T 367.2}

Láttam, hogy a lázadás egyre terjed, és sosem volt eltökélettebb, mint most. Sok a fontos állást betöltő szövetségi, aki hűtlen, hazaáruló. A fegyverfogással egyetlen céljuk a Szövetség régi keretében való megőrzése volt, a rabszolgatartással együtt. Ha módjukban lenne, boldogan leláncolnák a rabszolgát élete végéig a keserű szolgaságba. Ezek erősen rokonszenveznek délkel. A vér patakokban ömlött, és semmiért. Minden várost, minden falut elborított a gyász. Feleségek gyászolják férjüket, anyák fiaikat és nővérek fivéreiket. De az összes szenvedés ellenére sem fordulnak Istenhez. {1T 367.3}

Láttam, hogy mind dél, mind észak büntetés alatt áll. Déllel kapcsolatban 5Mózes 32:35-37-re irányították figyelmemet. „Enyém a bosszúállás és megfizetés, amikor lábuk megtántorodik; mert közel van az ő veszedelmük napja, és siet, a mi rájuk vár! Mert megítéli az Úr az ő népét, és megkönyörül az ő szolgálói, ha látja, hogy elfogyott az erő, s védett és védtelen oda van. És ezt mondja: Hol van az ő Istenük? A Kőszikla, amelyben bizakodtak?” {1T 368.1}

***** {1T 368}